

Back in Town!

The Son Seals Blues Band

Den 29 september förra året gjorde Son Seals Blues Band ett bejublat framträdande på ett fullsatt Studentkåren. "Göteborgs Bluesförenings bästa konsert hittils", menade många - och satte därmed Seals högre än såväl Muddy Waters och Otis Rush som Lightnin' Hopkins! Men Son Seals Blues Band förtjänar allt berömmet. Gruppen

är mycket samspelt, och Son nöjer sig inte med att trampa vidare i B.B. King/T-Bone Walkers väl uppkörda spår. Såväl textmässigt som musikaliskt har han gett bluesen en ansiktslyftning. Han drar sig t.ex. inte för att använda funkrytmer, men ända förlorar aldrig hans musik kontakten med den traditionella Chicagobluesen.

FRANK SEALS Jr. föddes den 13 augusti i Osceola, Mississippi. Han hade tidigare spelat med den berömda Rabbit Foot Minstrel och hade under 40-talet en del, där bl.a. bluesmän som Robert Nighthawk spelade. Son hade alltså blues runt omkring sig redan innan han lämnade vaggan. Vid 13 års ålder började han spela trummor med Robert Nighthawk och ungefär 1960 började han spela gitarr.

1966 träffade han Albert King och började spela trummor i dennes band (medverkar på Kings Lp "Live Wire/Blues Power). Efter några år lämnade han King och bosatte sig i Chicago 1971. Han lade undan trumpinnarna för gott och koncentrerade sig helt på sin gitarr och sång.

Så småningom bildade han ett eget band och 1973 upptäcktes han av Bruce Iglauer från Alligator Records. Han fick spela in sin första Lp, "THE SON SEALS BLUES BAND" (Sonet SNTF 679), som än idag står sig som en av 70-talets bästa bluesplattor. 1974 besökte han Göteborg för första gången i samband med SBA:s årsmöte. En bejublade konsert på ett fullsatt Studentkåren.

1977 kom hans andra Lp, "MIDNIGHT SON" (Sonet SNTF 728), som är mindre lyckad beroende på den arbetade blåsarrangemang som ett sällsamt sterilt ljud. Men 1978 slog Alligator och Son till igen med livealbumet "ALIVE AND BURNING"

(Sonet SNTF 782), som är helt i klass med debutplattan. Här kompas han av samma musiker som var med honom vid Göteborgskonserten i höstas. I slutet av förra året lämnade saxofonisten A.C. Reed gruppen för att börja spela med Albert Collins, men i övrigt består Son Seals Blues Band fortfarande av samma musiker.

LACY GIBSON, bandets kvinnligtarrist föddes 1936. Hennes ackordspel med dess klara och na ton är ett ypperligt komplement till Sons bitar. Hennes distorderade solospel. Gibson är också en utmärkt sångare och sologitarrist, något som han säkert kommer att bevisa på Kåren den 27 maj.